

SOTURI- KISSAT

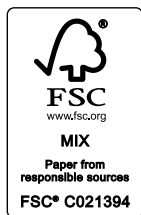
TÄHTIYÖ

UUSI PROFETIA

4

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, THE NEW PROPHECY #4: STARLIGHT

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, THE NEW PROPHECY #4: STARLIGHT

Text copyright © Working Partners Limited 2006

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2015

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomennos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2013

ISBN 978-951-0-49619-0

Painettu EU:ssa

Erityiskiitokset Cherith Baldrylle

JOITAKIN KLAANIKISSOJA

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	TULITÄHTI – kellanpunainen kolli, jonka turkki on liekinvärinen
Varapäällikkö	HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli
Parantaja	TUHKAMARJA – tummanharmaa naaras; LEHTITASSUN mestari
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) HIIRITURKKI – pieni tummanruskea naaras; LUKKITASSUN mestari TOMUTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli; ORAVATASSUN mestari HIEKKAMYRSKY – vaalean kellanpunainen naaras PIILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli; VALKOTASSUN mestari OKAKYNSI – kullanuskea raidallinen kolli KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiä VATUKKAKYNSI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät SAARNITURKKI – vaaleanharmaa tumma-juovainen kolli, jolla on tummansiniset silmät TIHKUVIIKSI – tummanharmaa kolli, jolla on siniset silmät NOKITURKKI – vaaleahkonharmaa kolli, jolla on meripihkanväriset silmät RATAMOHÄNTÄ – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

Oppilaat	(yli kuuden kuun ikäiset soturiharjoittelijat) ORAVATASSU – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät LEHTITASSU – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät; parantajaoppilas VALKOTASSU – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät LUKKITASSU – pitkäjalkainen musta kolli, jolla on ruskea vatsapuoli ja meripihkanväriset silmät
Kuningattaret	(naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja) LEHVÄPILVI – vaaleanharmaa tummajuovainen naaras, jolla on vihreät silmät
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) KULTAKUKKA – vaalean kellanpunainen naaras PITKÄHÄNTÄ – vaalea kolli, jolla on sysimustat raidat; siirtynyt varhain klaaninvanhimmaksi menetettyään näkönsä

VARJOKLAANI

Päällikkö	MUSTATÄHTI – suurikokoinen valkoinen kolli, jolla on valtavat pikimustat käpälät
Varapäällikkö	RUOSTETURKKI – punaruskea naaras
Parantaja	PIKKUPILVI – erittäin pieni raidallinen kolli
Soturit	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli; SAVUTASSUN mestari SETRISYDÄN – tummanharmaa kolli PIHLAJAKYNSI – kellanpunainen naaras; KOTKATASSUN mestari KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät

Kuningattaret	UNIKONVARSI – pitkäjalkainen vaaleanruskea raidallinen naaras
Klaanin- vanhimmat	NUHANENÄ – pieni valkoharmaa kolli; entinen parantaja JÄRKÄLE – luiseva harmaa kolli

TUULIKLAANI

Päällikkö	PITKÄTÄHTI – iäkäs mustavalkoinen kolli, jolla on hyvin pitkä häntä
Varapäällikkö	MUTAKYNSI – täplikäs tummanruskea kolli
Parantaja	KAARNAKASVO – lyhyhäntäinen ruskea kolli
Soturit	LOVIKORVA – raidallinen kolli; PÖLLÖTASSUN mestari SEITTIJALKA – tummanharmaa raidallinen kolli; LUMIKKOTASSUN mestari YKSIVIIKSI – ruskea raidallinen kolli VARISSULKA – tummanharmaa, miltei musta kolli, jolla on siniset silmät SAARNIJALKA – harmaa naaras
Kuningattaret	VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras
Klaanin- vanhimmat	AAMUKUKKA – kilpikonnakuviainen naaras KAISLAHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli

JOKIKLAANI

Päällikkö	LEOPARDITÄHTI – epätavallisen täplikäs kullankeltainen naaras
Varapäällikkö	USVAJALKA – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Parantaja	PERHONSIPI – juovikas kullanvärinen naaras
Soturit	MUSTAKYNSI – savunmusta kolli; MYYRÄTASSUN mestari RASKASJALKA – tanakka raidallinen kolli; KIVITASSUN mestari HAUKKAHALLA – tummanruskea kolli, jolla on valkea vatsa ja jäänsiniset silmät PÄÄSKYHÄNTÄ – tummanruskea raidallinen naaras
Kuningattaret	SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviainen naaras HUOMENKUKKA – vaaleanharmaa naaras

KLAANEIHIN KUULUMATTOMIA KISSOJA

SAVU – lihaksikas valkoharmaa kolli, joka asuu ladossa hevospaikan lähellä
KAUNOKAINEN – vaaleanruskea pitkäkarvainen naaras, joka asuu Savun kanssa
HAHTUVA – pieni valkoharmaa naaras, joka asuu Savun ja Kaunokaisen kanssa

kaksijalkojen viherlehtipaikka

kaksijalanpesä

kaksijalkojen polku

kaksijalkojen polku

aukko

VARJOKLAANIN LEIRI

kaksijalkojen viherlehtipaikka

puolisilta

pieni akkospolku

puolisilta

KISSAN SILMIN

SAARI

PURO

JOKIKLAANIN LEIRI

hevospaikka

N
kka

kuulaoppi

hylätty
kaksijalanpesä

vanha ukkospolku

myrskyklaanin
leiri

vanha taommi

Järvi

tuuliklaanin
leiri

rikkinäinen
puolisilta

kaksijalkala

ukkospolku

KLAANIT

myrskyklaani

jokiklaani

varjoklaani

tuuliklaani

tähtiklaani

POHJOINEN

KRISTALLILAMPI

HYLÄTTY
TYÖMIEHEN
TALO

KIVILOUHOKSENTE
(ei käytössä)

KIVI-
LOUHOS

JÄNÖKUMMUN
METSÄ

MAASTO

Lehtimetsää

Mäntymetsää

SUOTA

JÄRVI

POLKUJA

RAUHALANJÄRVI

JÄNÖKUMPU

POHJOINEN

JÄNÖKUMMUN
RATSASTALLI

JÄNÖKUMMUNTE

ESINÄYTÖS

KUU LOI VALOAN KUKKULALLE ja heitti synkkiä varjoja tiheään piikkipensaikon ympärille. Pensaat ympäröivät kallioseinäistä notkoa, jonka seinämät viettivät jyrkästi täydenkuun muotoiseen lampeen. Rinteen puolivälissä pulppusi kahden sammalpeitteisen kiven välistä vesinoro, joka kimalsi kuin tähtien tuike olisi valunut rinnettä myöten lampeen.

Oksat rasahtelivat ja niiden välistä ilmestyi notkon reunalle kissoja, jotka lähtivät varovaisesti alas kohti vettä. Heidän turkkinsa hohtivat pehmeää, kelmeää valoa, ja heidän askeleistaan jäi sammaliin kuurainen kimallus.

Ensimmäisenä lammelle ehti kilpikonnakuviainen naaras. Hän katsoi ympärilleen silmät loistaen. ”Tämä se on”, hän kehäsi. ”*Tämä* on se paikka.”

”Totta puhut, Täplälehti. Kun valitsimme ne neljä kissaa johdattamaan klaanit pois metsästä, teimme hyvät valinnat.” Vastaaja oli siniharmaa naarassoturi, joka saapui paikalle toiselta puolen notkoa. Hän loikkasi alas maasta töröttävältä kivelältä ja katsoi kilpikonnakuvioista kuun valaiseman veden yli. ”Klaaneilla on kuitenkin vielä edessään vaikea tehtävä.”

Täplälehti nyökkäsi. ”Niin on, Sinitähti. Niiden rohkeutta ja uskoa koetellaan ankarasti. Mutta ne ovat päässeet tänne asti – eivät ne luovuta.”

Heidän joukkoonsa liittyi lisää tähtisotureita, jotka ke-
rääntyivät veden ääreen, ja lopulta notko oli täynnään sulava-
linjaisia, hohtavia hahmoja.

”Oli meidänkin matkamme rankka”, joku maukui.

”Oli tuskallista jättää taakse polut, joita olemme kulkeneet
niin kauan”, toinen lisäsi.

”Nyt meidän pitää oppia kulkemaan uusilla taivailla.”
Täplälehti kuulosti itsevarmalta. Hän istui kivellä puron vie-
rellä ja kietoi häntänsä kypälien ympäri. ”Meidän on opastet-
tava klaanimme tähän uuteen tapaamispaikkaan, missä voim-
me puhua päälliköille ja parantajille. Sitten tämä on kaikkien
viiden klaanin todellinen koti.”

Joukosta kuului hyväksyvää supinaa, ja kissojen silmät
loistivat toiveikkaasti.

”He voivat kalastaa järvestä”, yksi maukui.

”Ja kukkuloilla ja veden äärellä liikkuu riistaa”, lisäsi toi-
nen. ”Kaikki klaanit löytävät ruokaa jopa lehtikadon aikaan.”

Siniharmaa soturi näytti yhä levottomalta. ”Elämässä on
muutakin kuin tuoresaalis”, hän naukaisi.

Joukon eteen työntyivät vaaleanruskeat kolli. ”Eivät he ole
mitään pentuja”, hän huomautti kärsimättömänä. ”Kyllä he
tietävät, miten karttaa kaksijalkoja ja niiden koiria. Ja kettuja
ja mäyriäkin.”

”Eivät kaikki vaikeudet johdu kaksijaloista”, Sinitähti
kivahti. Hän käännähti katsomaan kolliä silmiin. ”Eivätkä ke-
tuista tai mäyristäkään, Tammisydän. Kyllä sinä sen tiedät yhtä
hyvin kuin minäkin. Klaanit aiheuttavat ongelmia itsekkin.”

Soturit vilkuilivat kiusaantuneina toisiinsa, mutta Tammi-
sydän nyökkäsi. ”Tietenkin. Niin ne aina tekevät. Se kuuluu
soturien elämään.”

”Itse aiheutetut ongelmat suurimman vaaran tuo.” Kuului
uusi ääni, matala ja karhea.

Sinitähti kiepahti ympäri ja pörhisti niskakarvansa. Hän tuijotti tulijaa, joka seiso i mäen päällä. Se oli liian iso ja vantage- tera ollakseen kissa. Se näytti ennemmin siltä kuin piikkipensaskehän sisään olisi ilmestynyt pimeyden möykky, josta kissat saattoivat juuri ja juuri erottaa jykevät, lihaksikkaat raajat ja pienet, kirkkaat, kiiluvat silmät.

Muutaman silmänräpäyksen jälkeen Sinitähti rauhoittui. ”Tervetuloa, ystävä”, hän naukaisi. ”Tähtiklaani on sinulle kiitoksen velkaa. Olet toiminut hyvin.”

”Vain vähän minä olen tehnyt”, tulija vastasi. ”Ne kissat kohtalonsa ovat ottaneet vastaan rohkeasti.”

”Klaanit ovat taivaltaneet kauas ja kohdanneet paljon murhetta, jota meidän mahtimme ei ole riittänyt lievittämään”, Täplälehti myönsi. ”Ne jatkoivat matkaa silloinkin, kun kadotimme ne näkyvistä ja kuuluvista vuoristossa, kun ne kulkivat toisen heimon polkuja. Nyt niiden on opittava taas elämään neljänä klaanina.” Hän näytti vakavalta. ”On tulossa paljon surua, etenkin niille jotka matkasivat yhdessä auringonpesälle. Heidän ei ole helppoa unohtaa ystävyystään.”

”Klaanien on merkittävä uudet reviiirinsä mahdollisimman pian.” Tammisydämen ääni kumpusi syvältä kurkusta. ”Siinä tulee ongelmia.”

”Jokainen uskollinen soturi haluaa omalle klaanilleen parasta”, maukui Sinitähti.

”Kunhan he vain taistelevat klaaninsa puolesta”, lisäsi Tammisydän, ”eivätkä omastaan.”

”Siinä vaara piileekin”, sanoi hiljainen, huolestunut ääni. Kiiltäväkarvainen musta kolli tuijotti hopeanhoitoiseen veteen kuin olisi nähnyt vaaran pulpahtavan pintaan jättiläis- mäisen kalan tavoin. ”Näen kissan, joka janoaa sellaista valtaa jota ei ansaitse...”

”Ei ansaitse?” Hoikka, vinoleukainen kolli ponkaisi pystyyn lammen toisella puolella selkäkarvat raivokkaasti pystyssä. ”Yötähti, miten kehtaat väittää, ettei ansaitse?”

Mustan kollin turkki väreili kuunvalossa, kun hän nosti katseensa. ”Niin, Väärätähti, ei ansaitse vielä”, hän maukui. ”Sen kissan on omaksuttava kärsivällisyyden hyve. Valta ei ole saaliseläin, joka on napattava ennen kuin se karkaa.”

Vinoleukainen kissa istuutui taas, vaikka hänen silmänsä olivat yhä vihaiset. ”Haluaisitko että kaikki soturimme olisivat arkoja kuin jänikset?” hän mutisi.

Yötähden silmät kapenivat ja hänen hännänpäänsä vääntyili, mutta ennen kuin hän ehti sähähtää mitään vastaukseksi, eteen asteli toinen kissa: paksuturkkinen harmaa naaras, jolla oli leveä naama ja silmissä hurja palo. Hän jäi Täplälehdten viereen lammen sammaleiselle rannalle ja katseli alas veteen. Kotvan kuluttua lammen keskeltä alkoi levitä väreitä, jotka löivät rantaan pieniä aaltoja.

Harmaa naaras nosti päänsä. ”Olen nähnyt, mitä on tuleva”, hän murisi. ”Edessä on synkkiä aikoja.”

Huolestunut kohahdus kulki kissajoukon läpi kuin tuuli kaislikossa, mutta kukaan ei uskaltanut kysyä mitään.

”No?” Sinitähti kysyi tiukasti, kun hiljaisuutta oli jatkunut jo hyvän tovin. ”Kerro, mistä on kyse, Keltahammas.”

Harmaa naaras epäröi. ”En ole varma näkemästäni”, hän kähisi viimein. ”Ettekä te pidä siitä, mitä minulla on kerrottavanani.” Hän sulki silmänsä ja puhui matalammalla ja hiljaisemmalla äänellä, niin että kaikkien oli pinnisteltävä kuullakseen: ”*Ennen rauhan aikaa veri verta vuodattaa ja järven vesi punertuu.*”

Sinitähti jäykistyi ja kumartui katsomaan veteen. Sen pinnassa laajeni punainen läikkä, joka levisi kunnes vesi leiskui

helakanpunaisena. Se näytti heijastavan auringonlaskun tulta, vaikka notkon yllä kumotti yhä kuu ohuessa pilviharsossa.

Kissat henkäisivät kauhuissaan. Täplälehti asteli eteen vapisten ja tuijotti epätoivoisena veteen kuin olisi etsinyt jotakin millä kumota Keltahampaan enteelliset sanat.

”Yritätkö saada selville, mitä Tulitähdelle käy?” Sinitähti kysyi lempeästi. ”Älä etsi liian kovasti, Täplälehti. Sinun jos jonkun pitäisi tietää, että joskus emme voi asioille mitään.”

Täplälehti nosti päänsä, ja hänen silmänsä leimusivat päätäväisesti. ”Tekisin *mitä tahansa* auttaakseni Tulitähteä”, hän kihisi. ”Suojelen häntä kaikin Tähtiklaanin voimin.”

”Sekään ei välttämättä riitä”, Sinitähti varoitti.

Heidän ympärillään Tähtiklaanin soturit alkoivat tassuttaa pois lammelta. He kiipesivät rinnettä ylös ja pujahtivat piikkipensaiden läpi, ja pian heidän karvansa hohde katosi ja notkoa valaisi enää kuun kuvajainen vedessä.

Olento katseli vaiti varjojen kätköistä, miten viimeinenkin kissa lähti. Sitten hän liikahti, ja kuunsäde kosketti hänen voimakkaita lapojaan.

”Keskiyö, tämä ei sinun paikkasi”, hän murisi itsekseen. ”Ei enää mitään tehtävää.” Hän piti tauon ja lisäsi: ”Taas keran, kenties, klanit minä tapaan. Hämärä on tuleva aika.”

Kun hän kääntyi ja lähti piikkipensaiden läpi, kuunvalo osui hänen selkensä leveään valkeaan mäyränraitaan. Sitten Keskiyö oli poissa, ja notkossa oli tyhjä.

LUKU 1

VATUKKAKYNSI SEISOI MÄEN HARJALLA ja katseli alhaalla olevaan järveen heijastuvia hopeanhohteisia kynnenjälkiä. Klaanit olivat viimein löytäneet uuden kotinsa, aivan niin kuin Keskiyö oli luvannut. Tähtiklaani oli odottamassa heitä, ja he olivat viimein turvassa kaksijalkojen hirviöiltä.

Hänen ympärillään kaikkien neljän klaanin soturit supisivat keskenään ja tuijottivat levottomina pimeää, tuntematonta paikkaa kukkulan juurella.

”Tässä valossa on mahdotonta sanoa, mitä tuolla alhaalla on.” Valko-oranssi Myrskyklaanin soturi Kirkassydän käännähti niin, että sai terveellä silmällään kuvan koko maisemasta.

Hänen kumppaninsa Pilvihäntä väänsi häntäänsä. ”Voiko se nyt olla mitään kovin pahaa? Mieti, mistä olemme selvinneet matkalla tänne. Päihitämme minkä tahansa, mikä liikkuu neljällä jalalla.”

”Entäs kaksijalat?” kysyi Varjoklaanin varapäällikkö Ruosteturkki.

”Olemme kaikki matkan jäljiltä väsyneitä ja heikkoja”, Tuuliklaanin Mustakynsi lisäsi. ”Ketut ja mäyrät löytävät meidät helposti, kun olemme näin avoimella paikalla.”

Vatukkakynsi värisi hetken pelosta. Sitten hän jännitti lapsansa. Tähtiklaani ei olisi tuonut heitä tähän paikkaan, ellei se uskoisi, että klaanit voisivat selviytyä uusilla reviiireillään.

”Mitä me oikein odotamme?” sanoi uusi ääni. ”Aiommeko seistä tässä koko yön?”

Vatukkakynsi tukahdutti *mrrrau*-naurahduksen ja kääntyi kohti takanaan seisovaa klaanitoveriaan Oravatassua. Oranssi oppilas nyhti sitkeää ruohoa etukäpäällillään vihreät silmät innosta kiiluen.

”Vatukkakynsi, katso!” hän kehräsi. ”Me teimme sen! Me löysimme uuden kotimme!”

Hän koukisti takajalkansa ja oli pinkaisemaisillaan alas rinnettä, mutta ennen kuin hän ehti lähteä, Tulitähti työntyi kissajoukon halki hänen eteensä.

”Odot.” Myrskyklaanin päällikkö kosketti tyttärensä lappaa hellästi hännänpäällään. ”Menemme yhdessä ja pidämme silmät tarkkaavaisesti auki ongelmien varalta. Tämä voi olla se paikka, jonka Tähtiklaani toivoi meidän löytävän, mutta Tähtiklaani ei oleta, että olisimme jättäneet hoksottimet metsään.”

Oravatassu painoi päänsä kunnioittavasti ja perääntyi, mutta kun hän vilkaisi sivulleen Vatukkakynseen, tämä näki hänen silmiensä kiiluvan yhä innokkaasti. Oravatassulle heidän matkansa pää ei voinut mitenkään olla pelottava.

Tulitähti asteli Varjoklaanin ja Jokiklaanin päälliköiden Mustatähden ja Leoparditähden luo. ”Minusta meidän kannattaisi lähettää partio edeltä”, hän maukui. ”Muutama kissa vain, katsomaan millaista tuolla alhaalla on.”

”Hyvä ajatus – muttemme voi vain seistä tässä ja odottaa heidän paluutaan”, Leoparditähti vastusti. ”Olemme liian näköksällä.”

**»Harmaa naaras nosti päänsä.
'Olen nähnyt, mitä on tuleva', hän murisi.
'Edessä on synkkiä aikoja.'»**

Soturikissaklaanit ovat suuren taival-
luksen jälkeen löytäneet uuden kodin.
Kissat ryhtyvät etsimään leiripaikkoja
ja perustamaan reviierejä. Kaikkein
tärkeintä olisi löytää vastine Kuu-
kivelle – paikka, jossa saisi yhteyden
Tähtiklaaniin. Moni hautoo kuitenkin
pahaenteisiä suunnitelmia. Kissat alkavat
ymmärtää, että vaarallisimmat uhat eivät
vaanikaan uusilla reviiereillä vaan
klaanien sisällä...

Uusi profetia on toinen Soturikissat-saaga.
Tähtiyö on saagan neljäs osa.

9 789510 496190

www.wsoy.fi

T84.2

ISBN 978-951-0-49619-0

Kannen kuva: Owen Richardson